

TÉMA MĚSÍCE

ODPADY OKOLO NÁS

Svoz odpadu

foto Google

Od ledna letošního roku vstoupil v platnost nový zákon o odpadech. A nadělal mnoho a mnoho vrásek všem starostům obcí, Líbenice nevyjímaje. Nejpodstatnější změnou je to, že poplatky za komunální odpad (jednoduše řečeno cena za známku na popelnici) nespadají pod zákon o odpadech, ale pod zákon o místních poplatcích (nyní pod názvem „místní poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci“). A obce musí nově nastavit celý obecní systém odpadového hospodářství, a to včetně přihlášení se k místnímu poplatku a objednání velikosti popelnice pro dům či byt. Velikost nádoby alias popelnice se podle zákona o místních poplatcích nově jmenuje „kapacita soustředovacích prostředků pro nemovitou věc na odpad za dané období v litrech připadajících na poplatníka“.

Ačkoli má nově vaše černá popelnice jméno delší než příslušník neurozenějšího šlechtického rodu, nemusí to v nikom vzbuzovat strach. Stále v Líbenicích bude platit, že si vyberete popelnici podle počtu členů v domácnosti a zvolíte si, zda chcete vyvázet popelnici jednou týdně nebo jednou za čtrnáct dní. Tečka.

„No, ale kolik budeme platit?“ zeptají se hned mnozí z vás. „Naše obec v roce 2016 přešla na nový systém platby za vyvážení odpadu. Nabídl jsem lidem možnost snížit velikost nádoby na směsný odpad a prodloužit frekvenci svozu z týdenního na čtrnáctidenní. A tím pochopitelně i podstatně snížit náklady jednotlivých domácností,“ vysvětluje starosta obce Martin Kupka. „Snížit směsný komunální odpad je přeci jednoduché a dosáhne se toho pečlivým vytríděním odpadu – na plasty, papír, sklo, kartony od krabicových nápojů a nově i kovové obaly. A samozřejmě možnost odkládat odpady větších rozměrů, použité elektrické přístroje včetně baterií a biologický odpad ze zahrad v prostorách sběrného dvoru. To vše podstatně snížilo obsah černých popelnic. A zvýšilo naopak obsah peněže-

nek,“ dodává s úsměvem starosta Martin Kupka. A že se obsah popelnice dá snížit minimálně o třetinu, předvedla názorná fotosérie rozboru jedné náhodné popelnice. „Do problematiky odpadků jsme se doslova ponořili,“ navazuje místostarosta obce Michal Doubrava. „S kolegyní Lídou Červínovou jsme jedno dopoledne pečlivě roztříbili obsah popelnice a náležitě zdokumentovali v únorovém čísle Líbeznického zpravodaje roku 2017. Z přetékající popelnice zůstala sotva půlka. A to mnoho lidí přesvědčilo, že třídít odpad se vyplatí i jim,“ shrnuje místostarosta Michal Doubrava.

A výkazy odpadů to skutečně dokazují:

Tuny za rok	2014	2020
směsný odpad	460,2	209
papír	31,6	100,6
plasty	50,1	78,1
sklo	22,6	37,1
tetrapaky	0,7	0,9

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

je to bohužel tak, i naše Líbenice jsou rozděleny kvůli očkování proti nemoci covid-19 a všem nepříjemným opatřením. Mrzí mě to moc. Život lidské civilizace po celou historii přinášel zkoušky, kterými nebylo jednoduché projít. Ve 21. století je zatím největší takovou zkouškou právě koronavirus.

Sám jsem svůj názor na zvládnutí nemoci covid prezentoval jak tady na stránkách zpravodaje, tak i veřejně v médiích. Snažím se svůj postoj opírat o co nejpřesnější data a kriticky vyhodnocovat celou situaci. Obracím se na vás znovu s prosbou, abyste všechny další kroky i své chování zvažovali jako součást větší komunity – celé obce a celého státu –, zvládnutí infekce je skutečně celospolečenský úkol. Chápu, že mnoho předchozích opatření, často vycházejících z doporučení odborníků, společnost chtě nechtě rozdělilo a poškodilo. Proto, že se naše poznatky o viru od počátku rychle vyvíjely a měnily a že se ostatně vyvíjel i sám virus. Chápu, že kampaň nabízející veřejnosti očkování jako tečku za covidem vyvolala zklamání z ne zcela naplněného očekávání. Vakcína postupem času ztrácí svou původně vysokou účinnost, i po několika měsících od aplikací ale plní svou základní funkci, tedy chrání proti vážným nebo dokonce smrtelným komplikacím při nemoci covid. Šíření nákazy ale nemůže zcela zabránit.

Zaznamenal jsem, že se někteří lidé „kouslí“ proti očkování hlavně proto, že jim stát a politici začali očkování násilím vnucovat. Vnímají to jako věc narušení osobní svobody. Pro mě svobodné rozhodování vždycky zahrnovalo i důležitý rozměr odpovědnosti, možná bych snad lépe měl napsat ohleduplnosti. Pokud v těchto dnech a týdnech čelíme další velmi vážné vlně a mimořádnému zatížení zdravotnických zařízení, tak ohleduplné jednání neznamená nic jiného než snahu vystavovat se co nejméně riziku vlastní nákazy, a tedy dalšího zatížení zdravotního systému.

Platí, že se budeme muset naučit žít s covidem a nejspíš podstupovat dál různá omezení. To ale přece neznamená, že se staneme nesvobodnými lidmi! Důležité je, abychom si zachovali přístup ke všem potřebným informacím a nebyli nuceni rozhodovat se na základě pokroucených dat nebo dezinformací. I to patří ke svobodné společnosti.

Musím i tady zdůraznit, že pokud jednoznačně převažují pozitivní dopady očkování nad těmi negativními, je doporučení co nejrychleji se nechat očkovat zcela namístě. Mimochodem, kdyby očkování nebylo, měla by právě probíhající vlna epidemie s mutací Delta devastační účinky s mnoha tisíci mrtvých a rozvráceným zdravotnictvím.

Dnes už víme, že po několika měsících ta největší účinnost očkování odeznívá. Řešením není zanevřít na vakcínu jako na nefunkční, ale naopak účinnost obnovit posilovacími třetími dávkami. A přesně o to chci požádat především ty, kdo patří k některým z rizikových skupin – aby co nejdříve navštívili svého praktického lékaře nebo zašli do očkovacího místa. Je to důležité i proto, abychom se mohli v Líbenicích dál scházet na společných akcích a nemuseli u vstupu oddělovat ty, kteří jsou očkováni, od těch, kteří nejsou. Pevně doufám, že i další život v Líbenicích může být prakticky stejný jako před covidem. Moc bych si to přál, protože to k naší obci vždycky patřilo a patřit bude!

Pevně zdraví přeje

Váš starosta

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

SDH LÍBEZNICE

Sbor dobrovolných hasičů Líbeznice, který byl založen 1. října 1886, letos oslavil 135. výročí od svého vzniku. Nepřetržitě fungování od dob Rakouska-Uherska až do dnešních dnů mluví samo za sebe. Silná tradice a závazek. Přestože činnost ve sboru je dobrovolná a neplacená, mnohé parametry při výjezdech a zásazích výjezdové jednotky snesou srovnání s profesionálními sbory. Dlouholetými členy sboru jsou velitel Václav Pazdera a jeho zástupce a velitel družstva výjezdové jednotky Tomáš Barbora. Oba zkušení hasiči, kteří toho v řadách sboru hodně zažili.

Co pro vás osobně znamená 135. výročí založení sboru?

Uvedené výročí pro nás znamená především tradici a z ní plynoucí závazek. Jsme hrdí na to, že můžeme pokračovat v činnosti našich předků a pomáhat občanům při kritických událostech. Náš sbor patří k nejstarším ve středních Čechách.

Proměnila se nějak činnost sboru za dobu, co jste jeho členy?

Proměna je to výrazná. Počínaje technikou, zázemím, moderním vybavením při práci u zásahu nebo třeba samotným oznamováním poplachu. Pamatuji si dobu, kdy jsme byli svoláváni prostřednictvím místního rozhlasu. Kontaktní osoba na obci obdržela zprávu o poplachu, musela dojet na obecní úřad a rozhlasem vyhlásit poplach. Teprve na základě tohoto hlášení jsme mohli reagovat. Místo události jsme vyhledávali v papírové mapě. Dnes používáme systém Fireport, který nám volá a rozesílá SMS zprávy s informacemi, a jsme tak schopni reagovat bez jakéhokoli mezičlánku. Tablet napojený na systém nás naviguje na místo události. Doba výjezdu se dramaticky zkrátila, nyní se u nás pohybuje kolem 6 minut od obdržení SMS. Z deseti výjezdů jsme v osmi případech na místě jako první. Členům jednotky za to patří velké poděkování.

Kolik členů aktuálně máte, jaké je složení sboru a daří se získávat nové členy?

Aktuálně máme třicet členů. Z toho je osm žen. Výjezdovou jednotku tvoří osm členů. V letošním roce jsme zatím přijali devět nových členů. Naprostá většina sboru pochází z Líbeznice, pouze pět členů je ze sousedních obcí.

Jak se vám funguje v hasičské zbrojnici?

Zbrojnici jsme si postupně přizpůsobili a zabydleli, aby byla funkční a vyhovovala našim potřebám. Zázemí, které nám poskytuje, už postupně naplňuje naše představy o tom, jak by hasičská zbrojnice měla vypadat. Vše činíme po domluvě s obcí. Je to jako s novým domem. Po předání zbrojnice trvalo nějaký čas, než jsme si vše uzpůsobili a dovybavili. Bez garáže s dílnou bychom dnes ani nebyli schopni fungovat.

Blíží se konec roku, můžete shrnout činnost sboru za letošní rok?

Ke dni 11. listopadu 2021 jsme za letošek uskutečnili 37 výjezdů. Z toho byly dvě dopravní nehody, dva plané poplachu, 14 požárů, 19 technických pomocí – tedy čerpání vody, odstraňování padlých stromů, řezání větví, transporty nemohoucích osob a podobně.

Které letošní výjezdy byste označili za nejnáročnější na jedné straně a nejzajímavější na straně druhé?

Tomáš Barbora, Václav Pazdera

foto archiv SDH

K nejtěžším zásahům patřilo vyproštění tonoucího z rybníka v zimě v Hovorčovicích. Dále zásah přibleskové povodni v Panenských Břežanech. Za zmínku určitě stojí i hašení kombajnu na poli u Panenských Břežan. Setkali jsme se také s požáry vzniklými následkem vysypání popela z grilování, které proběhlo předchozí den, na kompost. Tady bychom chtěli upozornit, aby občané nikdy, ani po více než 24 hodinách, nevysypávali popel tam, kde hrozí jeho vznícení. Popel je potřeba umístit do plechového nádoby a zalit vodou. Může se vznítit i po několika dnech.

Jak se vám spolupracuje s profesionálními sbory?

Spolupráce je na profesionální úrovni, jsme vnímáni jako partneři. S řadou členů profesionálních sborů navíc máme i dlouhodobé kamarátské vztahy. Samozřejmě základem je a musí být naše kvalitní fungování. Víme, že se na sebe můžeme vzájemně spolehnout.

Jak vnímáte podporu ze strany obce?

Díky obci máme velmi dobrý rozpočet a naše vybavení je srovnatelné s profesionálními jednotkami. To platí i o školeních, která absolvujeme. Snažíme se,

aby naše požadavky byly rozumné a smysluplné, a obec nám vychází vstříc.

Co má udělat zájemce o členství ve sboru a co by měl splňovat?

Každou první středu v měsíci od 17.00 do 19.00 hodin se se zájemci o členství rádi potkáme v hasičské zbrojnici nebo stačí kontaktovat kohokoli z členů SDH a domluvit se individuálně. Zájemci by měli především mít zájem a chuť nezištně pomáhat ostatním lidem ve volném čase. Tato činnost musí být koníčkem, jinak to většinou nefunguje. Nabízíme dobrou partu a technické vybavení na vysoké úrovni. Zájemce se vším seznámíme, naučíme a veškeré potřebné školení zajistíme.

Máte v souvislosti s činností sboru nějaké plány?

Stále nás drží myšlenka na zahájení kroužku mladých hasičů. K tomu bychom ale ještě potřebovali přijmout další členy, kteří by s touto činností pomáhali, aby se tato aktivita dala zvládnout.

Děkuji za rozhovor.

Jan Havlíček

Dokončení ze strany 1

Během roku 2019 přibýly do obce šedé nádoby na kovové obaly. Do konce roku 2019 se odvezlo 0,31 tuny, ale v roce 2020 to bylo už 3,9 tuny.

Zajímavé je i porovnání množství popelnic. Zatímco v roce 2016, kdy se platil místní poplatek ve výši 500 Kč za rok na trvale hlášeného občana a byla možnost pouze nádoby o velikosti 120 litrů s četností svozu každý týden, obec evidovala 1 025 kusů nádob. V roce 2017 se změnou systému odpadového hospodářství a zavedení poplatku za nádobu najednou ubylo 225 popelnic, ačkoli se zvýšil počet obyvatel a nových domů.

	2016	2017	2021
Počet popelnic	1 025	800	1 015
Počet obyvatel	2 602	2 705	3 056

Stručně shrnuto – s nárůstem obyvatel o 17,4 % klesl počet popelnic o 1 %.

Ale zpátky k novému zákonu o odpadech. Nej důležitější změna se zde týká právě komunálních odpadů a navyšování objemu jejich opětovného využití a recyklace. Plán odpadového hospodářství ČR předpokládá, že v roce 2035 se bude moci ukládat na skládku pouze 10 % směsného komunálního odpadu! A pouze 25 % bude možné zpracovat ve spalovnách na energetické využití. Jednoduchou matematikou řečeno, od roku 2035 bude muset být 65 % komunálního odpadu dále využito. Bohužel to není tak, že tuto povinnost splníme naplněním nádob na tříděný odpad. Barevné nádoby

musí být naplněny pouze „čistou“ recyklovatelnou surovinou. To se dnes opravdu nedaří. Podle statistik společnosti IPODEC je například ze žlutého kontejneru díky nečistému obsahu možno recyklovat méně než polovinu z jedné nádoby.

Dost ale bylo čísel a statistik. Co nás čeká v příštím roce? „Letošní rok byl z hlediska odpadového hospodářství tzv. přechodový a mohli jsme postupovat v souladu s vyhláškou z roku 2019 a vybírat od občanů poplatek ve výši platby za jednu nádobu. Od roku 2022 se poplatek změní na platbu za litry odpadu v nádobě. Po intenzivní přípravě vyhlášek i konzultací s ministerstvem vnitra se podařilo systém nastavit a připravit pro nadcházející roky,“ říká Ludmila Červínová, která se odpadovým hospodářstvím v obci zabývá. Bohužel se však ani letos nevyhneme navýšení ceny. „Společnost IPODEC vyhrála v roce 2016 výběrové řízení. Podle platné smlouvy se ceny drží čtyři roky na stejné úrovni. V roce 2021 mohl dodavatel první využít možnost navýšit cenu na základě inflace. Do ceny se také první promítl nový zákon o odpadech, který navýšil cenu skládkového. Proto jsme v letošním roce první od roku 2017 zvýšili cenu poplatku za nádobu,“ vysvětluje starosta obce Martin Kupka. „Zdražení se bohužel nevyhneme ani v roce 2022. Je to způsobeno vzrůstající inflací, která je nyní skoro 5 %. To bohužel ovlivňuje veškeré ceny a narůstají poplatky jak na skládkách, tak samozřejmě i ve spalovnách. Přesná čísla od společnosti IPODEC budeme znát opět v prosinci, kdy bude zastupitelstvo schvalovat aktuální verzi vyhlášky a tím vlastně i aktuální cenu za nádobu. Podle předběžných in-

formací bychom měli počítat s desetiprocentním nárůstem ceny oproti letošnímu roku,“ dodává starosta Martin Kupka.

V ROCE 2022 VZROSTOU I POPLATKY ZA ODPAD

„Chtěli bychom požádat všechny naše občany o spolupráci a hlavně vstřícnost při vyplňování tzv. přihlášení plátce k poplatku a objednání kapacity svozu,“ říká místostarosta Michal Doubrava. „Abychom vše co nejvíce zjednodušili, dostanete v prosinci do schránky společně s Líbeznickým zpravodajem dva formuláře – jeden pro přihlášení poplatku a druhý pro objednání velikosti a četnosti svozu nádob. Vše bude k dispozici i ke stažení na webu obce. Elektronicky bude možné formuláře vyplnit a zaslat na obec@libeznice.cz. Vyplněné formuláře lze odevzdat i osobně. Důležité je dodržet termín přihlášení se k poplatku a objednání kapacity a četnosti svozu nádob, a to nejpozději do 31. ledna 2022. Princip ale zůstává pořád stejný, na popelnici si pak pro rok 2022 vlepíte odpovídající známku,“ vysvětluje Michal Doubrava. „Způsob placení poplatků se rovněž nemění. Poplatek půjde nadále zaplatit čtyřmi způsoby, a to v hotovosti na obecním úřadě, platební kartou na obecním úřadě, převodem na účet obce a prostřednictvím systému MOBISYS,“ doplňuje místostarosta obce Jan Havlíček.

-lč-

TÉMA

OSLAVA 135. VÝROČÍ SDH LÍBEZNICE

V sobotu 6. listopadu se k hasičské zbrojnici v Líbeznici sjely sbory dobrovolných hasičů a profesionální sbory z blízkého i vzdálenějšího okolí. Důvodem bylo 135. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Líbeznice. Sto třicet pět let je dlouhá doba, uvážíme-li, co vše se za tu dobu odehrálo. Vždyť v době vzniku sboru 1. října 1886 ještě ani neexistovala samostatná republika! Líbeznický sbor přečkal všechny historické nástrahy a nyní oslavil pěkné narozeniny.

Velitel sboru Václav Pazdera a jeho zástupce Tomáš Barbora předali přítomným zástupcům sborů pamětní listy. Jeden obdržela i naše obec. Zástupci obce starosta Martin Kupka a místostarosta Michal Doubrava a Jan Havlíček poděkovali líbeznickému sboru za dosavadní činnost a popřáli vše nejlepší a do budoucna jen samé úspěšné zásahy.

PAMĚTNÍ LIST OBDRŽELA I NAŠE OBEC

K vidění byla hasičská technika a zájemci si mohli prohlédnout i hasičskou zbrojnici a celé zázemí sloužící líbeznickým hasičům. Zejména velká hasičská auta byla v obležení dětí a dost možná, že některé z nich v budoucnu posílí líbeznický sbor.

Na závěr oslavy se uskutečnila jízda obcí za doprovodu obecní policie. Trasa byla záměrně vybraná tak, aby co nejméně narušila běžný provoz.

Celá oslava byla důstojným připomenutím tak významného výročí, kterým 135 let existence a fungování líbeznického sboru bezpochyby je.

-jh-

135. výročí SDH

foto archiv SDH

OBECNÍ PASTÝŘ

V kostele sv. Martina v Líbeznicích je nástrojná malba z konce 18. století s motivem biblického příběhu „Dobrý pastýř“. Vypráví o pastýři ovčí, který s obětavostí a láskou pečuje o své početné stádo. Když zjistí, že se mu jedna ovečka ztratila, hledá ji všude, kde se jen dá, až ji šťasten nalézá. Symbolika pastýře stáda, jenž i pro tu poslední ovečku je ochoten riskovat, má hluboký význam a poslání. Patronem pastýřů a stád je svatý Martin, kterému je kostel zasvěcen, ale také Bartoloměj a Vendelín.

Předlohou pražskému malíři Antonínu Schlachterovi, který výmalbu v líbeznickém kostele provedl, byla reálná postava pastýře Štemproka, poddaného z Nosticova panství. Líbeznický pastýřské se dědilo v letech 1788–1793 František Antonín hrabě Nostic-Rieneck (1725–1794). Rod pastýřů Štemproků, někdy také Štemprochů, působil v regionu po mnoha generaci, řemeslo pastýřské se dědilo z otce na syna. Usadili se zejména v Mratině a Líbeznicích, obcích patřících po staletí rodu Nosticů.

Pastýři a obecní slouhové

Téměř ve všech vsích byli takoví lidé zaměstnaní do druhé poloviny 19. století. Pokud byla stáda domácích zvířat početná, například ve velkých vrchnostenských dvorech, pastýři se zde dělili na skotáky, ovčáky a sviňáky.

Lidé na venkově se museli v minulosti sami umět zásobovat základními potravinami navíc i na dlouhou zimu pro sebe a své rodiny, v podstatě do další úrody, nic se nesmělo zanedbat, podcenit, každá takováto chyba by mohla být fatální. Bohužel neúroda zemědělce často potrápila, nahradit nedostatek potravin dovozem z jiné části zeměkoule, jak je pro nás dnes zcela běžné, bylo nemožné. Jistotou a zárukou přežití byla domácí zvířata. Chloubou hospodáře byl krásný a zdravý dobytek. Jak schopný byl hospodář, se posuzovalo právě podle stavu jeho domácích zvířat. Mít nálepkou špatného hospodáře by bývalo tou největší potupou a ostudou v tehdejší zemědělské společnosti.

Ti, kdo hospodářům pomáhali v chovu a péči o hospodářská zvířata, byli obecní pastýři, také nazývaní obecními slouhy. Byli velmi důležitými osobami, neboť jim byl po velkou část roku svěřen veškerý dobytek mimo tažné koně, tedy to nejceněnější, co tehdejší lidé vlastnili. Hospodáři si je proto na pasení domácích zvířat najímali. Uzavírali s nimi písemnou smlouvu („kontracht“).

Pastýři byli všestranní lidé, museli zvířatům rozumět, dokázat je přivést na pastvu, zde ohlídat, ošetřit, chránit před zloději. Většina pastýřů byla odborníky na veterinární medicínu. Uměli kastrovat kance, býky, říditi chov, ale i zvíře odborně utratit, bylo-li třeba. Tím, že byli každý den v přírodě, měli hluboké znalosti a vztah k ní. Jelikož se jednalo o prastarou profesi z dob pohanských, bylo jim blízké a jimi praktikované také například zařikávání proti uhranutí.

Výplata

Jednalo se však o povolání nestálé. Obec vybírala nového pastýře každoročně znovu, a to na podzim. V podstatě s ním uzavírala pracovní smlouvu jen na rok. V praxi se pastýři často neměnili, jelikož potřebné znalosti a fortel pro tuto profesi se získávaly po léta. A hospodáři velmi dobře věděli, na koho je spolehnouti.

Část výplaty obecního pastýře byla vyplácena obcí, další jednotlivými hospodáři. Naturální výplatu dostával převážně v obilí, čemuž se říkalo „služné“, „sejпка“ nebo také „byčí svatba“. „Sejпка“ se kovala většinou na sv. Martina a byla pokaždé zakončena velkou slavností.

Krávy na pastvě od Václava Brožíka

foto Artmuzeum.cz

Ale ne vždy obecní pastýř svou odměnu dostával tak, jak bylo předem usmlouváno. Například 4. prosince roku 1870 obecní zastupitelstvo líbeznické řešilo neplnění závazků k obecnímu pastýři Štemprokovi ze strany pana Bachofena z Echtu, který nedodal „služné“ pro obecního pastýře dokonce ani za rok 1869. Pastýř poslal svého zástupce na obecní úřad a vyžadoval svolat všechny, kteří využívají služeb obecního pastýře, aby uskutečnili valnou hromadu, a hlasovali, zda pastýře zaměstnávat celoročně, půlročně anebo vůbec, nebo jeho funkci zrušit úplně. Dále že František Tišnovský z čp. 44 zadržuje naturální platbu pastýři ve formě dvou čtvrců pšenice a dvou čtvrců ječmene, a je proto nutné, aby pan starosta zadržovatele vyzval, aby závazek uhradil, a bude-li problém, měl by použít donucovací prostředky. Zkrátka neměl pastýř lehké živobytí.

Pastva

Od středověku, kdy se lidé již trvale usazovali ve svých sídlech, byl zaveden tzv. trojpolní systém obdělávání zemědělské půdy, tak aby úrodnost jejich polností se nevyčerpávala a docházelo k jejímu opětovnému obnovování. Zemědělská půda (pole) se rozdělila na tři části: úhor (nebyl oset a pásal se na něm dobytek), jař (pole osetá jarem), ozim (pole osetá na zimu). Na takto rozdělených polích se hospodařilo jeden rok, následující rok se vše posunulo o krok, na úhoru, který byl po pasení dobytka přirozeně vyhojen, se provedla na podzim příprava půdy na setí a poté setba ozimu, a takto cyklicky se na polích Polabí hospodařilo po staletí, téměř do druhé poloviny 19. století.

Pastýř své stádo pásával na neosetých úhorech, ale také na obecních pastvinách, travnatých plochách, které nebyly zemědělsky využívány. Takové pozemky byly v místech nynějšího prostoru ulice Na Skalce nebo Na Chrupavce. Než poprvé pastýř vyhnal dobytek na pastvu, což tradičně bývalo 24. dubna na sv. Jiří, chodil od hospodářství k hospodářství, všechna zvířata určená pro pastvu nejprve prohlédl, zkontroloval jejich zdravotní stav a otupil jim rohy z důvodu bezpečnosti. Kromě své hlavní povinnosti pasení dobytka býval u telení krav, bahnění ovcí, ale kolikrát dokázal ulevit v nemoci i lidem.

Každé ráno po dojení pastýř „sháněl“ dobytek na pastvu. Vyšel z pastoušky na blízké prostranství, což bylo v prostoru před čp. 16. S dlouhým pastýřským bičem, kterému se říkalo „karabáč“, zapráskal na několika místech kolem pastoušky, aby jeho praskání bylo dobře slyšet. Někde po praskání ještě troubil na pastýřskou troubu, což bylo znamením pro hospodáře, že mají pouštět dobytek. Kromě čeledína pastýři vydatně pomáhali pastevecký pes, který hlídal stádo u Štemproků, to byl většinou německý ovčák.

Hospodářská zvířata, která byla hnána na pastvu, byla natolik „vycvičená“, že již věděla, kam mají

jít. Když se vracela z pastvy domů, sama se pak rozbíhala do svých hospodářství a chlévů.

Sezona pasení dobytka byla oficiálně končena na sv. Václava. Ale pokud bylo pěkné počasí a dostatek potravy v přírodě, pastva se protáhla.

Mimo pasteveckou sezonu obecní pastýř (slouha) „zaskakoval“ kolikrát za ponocného. Nebo hlídal ovocné sady. Zkrátka co bylo na tehdejší obci potřeba. Obecní slouha byl zkrátka výraz pro obecního zaměstnance.

Pastouška, pastýřský domov

Domovem obecních pastýřů byla pastouška. Většinou se jednalo o přízemní chalupu, uprostřed vsi nebo na jejím okraji, která bývala vybavena velkou sednicí, komorou, černou kuchyní a chlévy, kde byl chován obecní býk nebo kanec, obvykle ve vsi býval jen jeden, jelikož krom toho jednoho příliš užítka z něj nebyvalo, muselo se šetřit krmivem, hlavně v průběhu zimy, a tak bylo jednodušší pořídit jen jednoho býka nebo kance pro všechny.

V Líbeznicích byste ji našli v čp. 30 u obecních rybníků (nyní zaniklých). Roku 1864 ji obýval František Štemprok se svou rodinou a s čeledínem Antonínem Špulákem.

Konec společné pastvy a zánik pastýřského řemesla v Polabí

Ve druhé polovině 19. století došlo k intenzifikaci zemědělství, začaly se pěstovat zemědělské plodiny i na úhorech jako brambory nebo vojtěška a také cukrová řepa pro nově postavené cukrovary. Přecházelo se na zcela jiný způsob ustájení domácích zvířat a hnojení polí. Byly zřizovány plemenářské stanice, šlechtitelské ústavy, odborné zemědělské školy. Zásadně se tím změnil způsob hospodaření praktikovaný po staletí. Nebyly již úhory, na kterých se dalo pást, jen obecní pastviny, což bylo málo. I tím docházelo postupně k zániku obecní pastvy a k zániku obecních pastýřů nejen v Líbeznicích, ale i nížinném Polabí.

Obecních pastýřů již nebylo třeba. Pastýř František Štemprok se přestěhoval i s rodinou do čp. 88. On i jeho synové se začali živit řemeslem zvěrokletským.

V Líbeznicích se poté z obecní pastoušky v čp. 30 stalo sídlo obecního úřadu a obecního vězení „Ráčku“. V jiných vsích se staly zrušené pastoušky místem, kam se umísťovala vesnická chudina, lidé sociálně slabí, kteří měli domovskou příslušnost k dané obci.

(Děkuji panu Jaroslavu Štemprokovi, panu PhDr. Janu Králíkovi. Literatura: VONDRUŠKOVÍ, Alena a Vlastimil: *Vesnice – průvodce českou historií*. Praha, Vyšehrad 2014; PA-VELKA, Miroslav: *Líbeznice a okolí*. Líbeznice, rok vydání není znám.)

Hana Bílková

ČIŠTĚNÍ HISTORICKÉ STUDNY NA HŮRCE ČP. 56

Voda vždy patřila a patří k základním potřebám člověka. Způsob jejího získávání se v průběhu staletí zásadně proměňoval. Člověk od pravěku svá sídla zakládal u vodních zdrojů, byl zvyklý si pro vodu chodit ke studánce či potoku. Studny na vsích proto nebyly budovány poměrně dlouho na rozdíl od měst, kde již byly běžnou záležitostí a vybavením nemovitostí.

Nejstarší venkovské studny většinou pocházejí z přelomu 17. a 18. století. Zpočátku studny bývaly ze dřeva, na povrchu kryty stříškou, jejich vnitřní, podzemní část byla vykládána dřevem a až později kamenem. Většina z nich byla zřizována obcemi, které se o ně staraly. Stávaly se i důležitým komunikačním centrem, kde si obyvatelé navzájem předávali informace při čekání, až na ně „přijde“ řada. Většinou v podvečer, po práci, byl čas, kdy si pro vodu obyvatelé chodili s dřevěnými putny na zádech. Jedním takovým místem byla lokalita U Kola, které se říkávalo také Na Place (prostor okolo vodního zdroje). I statkáři a domkáři si nechávali hloubit své studny, jednu takovou byste našli u čp. 56 v lokalitě Na Hůrce.

Samotné čištění studny

Petr Piekarz, majitel čp. 56, si dal tuto studnu vyčistit dne 30. září 2021 zkušenými studnaři.

Průběh čištění jsem měla možnost sledovat. Po pravdě jsem byla velmi zvědavá, jaké „poklady“ se v sedimentech na dně objeví.

Studna má hloubku cca 9 m, je kamenná, z místního bulžnicku, provedená štětovaním. Když se studna stavěla, nejprve byla vyhloubena okrouhlá prohlubeň cca 2 m hluboká, požadovaného průměru, po jejím obvodu byla vyskládána zídka z lomového kamene, kdy lomové, neopracované kameny jsou na sebe systematicky poskládány bez pojiva, jakým je třeba vápenná malta, ale přesto pevně drží svůj tvar díky ostrým hranám. Na ni se pak vložila pěti- nebo šestiboká dřevěná konstrukce, která se pod štětovanou stěnou posouvala směrem ke dnu, a další řady kamenů se na sebe skládaly, a tak se stále postupovalo, až se docílilo požadované hloubky. Dřevěná konstrukce byla ve studni po ukončení zanechána.

Pro provedení čištění studny musela být voda vyčerpána až na dno. Ve studni je stálý vodní sloupec cca 80 cm se silným přítokem, který byl zjištěn právě při vyčerpávání. Zajímalo mě, jak je to jen možné, když podle mého odhadu se jedná o malé množství vody ve studni, které by se muselo nutně při jejím používání brzy vyčerpat. Ale studnař mne vyvedl z omylu, vysvětlil mi, že hladina vody je stále ve stejné výšce, kterou si pevně reguluje vnitřní tlak vody. Přitékající, nadbytečná voda je pak tlačena do prostoru kolem vodního sloupce ve studni, někdy zde bývají i kaverny. Když byla voda vyčerpána, objevily se zajímavé technické památky – původní čerpací zařízení, starší dřevěné a mladší kovové.

Pan studnař se svým pomocníkem a panem Piekarzem začali postupně čerpací zařízení společně vyvážet. Bylo dřevěné a podle vyjádření odborníka bylo vyrobeno nejspíše v 19. století. V minulosti se na jeho zhotovení používaly kmeny borovic, které se provrtaly v jejich středu pomocí dlouhého vrtáku a vytvořily se z nich „dřevěné trubky“. Po obvodu každé dřevěné trubky, v části, která stála u dna, se vyvrtaly další malé otvory o průměru cca 2 cm, kudy se voda načerpávala do systému.

Mladší, kovové, čerpací zařízení mělo stáří 70–80 let. Až po vyjmutí obou zařízení ze studny se

Historická studna Na Hůrce u čp. 56

foto Hana Bílková

Vyjmutí dřevěného čerpacího zařízení ze studny v čp. 56

foto Hana Bílková

mohlo přejít k mechanickému čištění sedimentů na dně usazených.

Jeden studnař se spustil na dno, druhý jej na povrchu jistil a pomocí kladky spouštěl kovovou válcovou nádobu na „nálezy“. V tomto případě se objevily „jen“ poklady ve formě ostrého kameniva, které pocházelo pravděpodobně z uvolněných stěn, také pár cihel a jejich úlomků, ale nic více, k mému zklamání.

Studny v oblasti Na Hůrce a jejím okolí se většinou přestaly využívat po zavedení místního vodovodu v šedesátých letech 20. století. Voda do vodovodního řádu se čerpala ze studní na Srbovce,

kde byly vydatné prameny, byla hygienicky kontrolována a platba obci za vodné byla spíše symbolická: 20 Kčs za osobu na rok. A tak bylo výhodnější brát si vodu z obecního řádu než se starat o vlastní studnu. Někteří majitelé své studny dokonce zaspávali.

Zajímavé historické dřevěné čerpací zařízení pan Piekarz věnoval do sbírek Oblastního muzea Praha-východ, p. o.

(Děkuji panu Petru Piekarzovi a panu PhDr. Janu Králíkovi.)

Hana Bílková

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

CYKLOVÝLET STOPAŘI A ŠTIKY

V pátek 8. října se scházíme u klubovny, kde nakládáme kola a odjíždíme do kempu U Skalníku ve Stráži nad Nežárkou. Tam přijíždíme až za tmy, stavíme stany a vaříme si večeři. Přes noc se teplota dostala až do minusu. Ráno vstáváme kolem sed-

mé, připravujeme se na výlet a vyrážíme. Cestou míváme třeboňské rybníky a kocháme se krajinou. V Třeboni jsme se stavili na zdejších trzích, kde jsme doplnili energii různými pochoutkami, a vyjeli jsme se podívat podél rybníka Svět na Schwarzenberskou hrobku. Odtud jsme se nádhernou podzimní přírodou vrátili do Nové Hlíny na oběd. Po krátkém odpočinku jsme už jeli nazpátek, avšak jinou trasou, přes Stříbřec. Při příjezdu do kempu jsme byli všichni po 50kilometrové trase značně vyčerpaní, avšak díky pohonu „dobré nálady“ jsme sebrali

energii a do večera hráli nohejbal, a když padla tma, tak jsme se přesunuli do jedné společenské místnosti, kde jsme si dali kulečnick a stolní fotbal. Druhý den jsme si zase zahráli na síti nohejbal, la-kros a pár z nás ještě i kulečnick a ruské kuželky, po-balili jsme se, naskákali do dodávek a vyjeli zpět do Líbeznic. Cestou jsme se ještě stavili na jídlo a spo-kojení dojeli ke klubovně.

Michal Pelikán – Pelda

Stoky na kolech zleva: Bahňák, Pelda, Pospák, Ondra, Fred, Petr, Spacák, Tadeáš, Wendy, Adri, Šárka, Klára, Kiki, Chaluha

foto Týna M.

PODZIMNÍ TÁBOR 2021

Nejdříve jsme se sešli na hlavním nádraží v Praze, odkud jsme vyrazili vlakem, který mířil směrem Čimelice.

Cesta trvala něco přes dvě hodiny. Vlak vyšperkovaly šátky všech druhů a smějící se děti. Jakmile jsme dorazili na místo, šli jsme asi necelý kilometr, než jsme dorazili do ubytovacího komplexu. Rozdělili jsme se do skupinek po osmi a šli se ubytovat. Následně jsme hráli hru, abychom se představili, a také se dozvěděli o službě v kuchyni, která byla povinná pro všechny účastníky podzimního tábora.

Celý tábor se nesl v duchu **televizních stanic**, takže jsme byli rozděleni náhodným losováním,

něco na způsob šťastných deset. Bylo celkem šest týmů v barvách černé, žluté, bílé, modré, červené a zelené. Každá televizní stanice si později vymyslela svůj název, logo a text (například *Správnou cestou jít a jen kvalitní být. Tv Kvalita*).

Každý den nás čekal úplně jiný program, například hra „Tanky“ či „Boj o Totem“. Jeden den jsme vyrazili zkoumat trasu mimozemšťanů a zkusit je přivolat na planetu Zemi. Mimo jiné pod to spadalo jít celou cestu pozpátku a hledat určité indicie. Závěrem jsme si nechali napsat vzkaz od kolemdoucího na balonky, kterými jsme společně ozdobili strom – jako dar pro jejich příchod. Pak jsme to celé uzavřeli na placu před sběrným dvorem, kde jsme křídami pokreslili, jak to u nás na Zemi vypadá a co bychom jim chtěli vzkázat.

Pomalou, ale jistě nám tak přicházel poslední večer tábora, na který jsme se všichni tvrdě připravovali – na **Galavečer**. Naši vedoucí se přestrojili za

číšníky pětihvězdičkové restaurace a obsluhovali nás jako dámy a pány. Na stůl bylo umístěno několik chodů společně s přivítacím drinkem. Závěrem Galavečeru se blížilo to, na co jsme se těšili všichni nejvíce. Každá televize měla vylosovaný žánr, na který si měla připravit **scénku** ke Galavečeru (reality show, soutěž, zprávy...). Všechno to byly opravdu povedené scénky, ale vítěz mohl být jen jeden a tím se stala **TELEVIZE ZNOVA!** Večer si všichni moc užili a následující ráno se začalo balit na cestu domů.

Když měli všichni zabaleno, hráli jsme různé hry nebo jsme také mohli vypomoci v kuchyni. Snědli jsme výbornou polévku a poté jsme vyrazili na vlak, který byl neskutečně přeplněný, ale vrátili jsme se domů všichni veselí, plní zážitků a zdraví. Myslím, že můžu mluvit za všechny, když řeknu, že jsme si to pořádně užili!

Tygřice – Tereza Maňhalová

Skauti na podzimním táboře

foto archiv skauti

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

IX.

Grunt č. 35 měl 19 kop rolí s kusem louky. Roboty tři dny se 4 kusy; platu o sv. Jiří a havle po 1 zl. 56 kr., 12 slepic, kopu vajec; pěší roboty 3 dni. Odhadní cena 450 zl. Do roku 1709 hospodařil tu Jindřich Eim, týž pro nehospodářství a velké dluhy sesazen a grunt bez hospodáře ponechán, až se dluhy poněkud zaplatí. Vrchnost hospodařila sama, na zimu i na jaře zasít a stavení důkladně zlepšit ráčila, k tomu dáni 3 koně, vůz pluh, brány a grunt postoupen V. Kleinovi, když byly dříve od něho vzaty 2 kopy rolí. Na gruntě měl Fridrich Sperling 37 zl.; jelikož týž před

několika lety skrze zlodějský utekl, tak jeho nápad milost. vrchnosti připadá. R. 1739 po zemřelém Kleinovi, jenž způsobilého dědice nezanechal, postoupen grunt Jakubu Kafkovi ve 440 zl., r. 1746 držel jej Tomáš Klejzar rychtář.

Grunt č. 36 (panský dvůr) měl 18 kop 13 záhonů rolí. Roboty 4 kusy tři dni, placení o Jiřím a Havle po 2 zl. 15 kr. 10 slepic, 80 vajec, pěší roboty 3 dni. R. 1716 přepustila grunt Kateřina Vyhliďová synu Jiřímu v 500 zl. Ta byla vdovou po Matěji Vyhliďovi, jenž přišel na grunt zpustlý, a proto jen ve 300 zl. odhadnutý; vynaložil na stavbu přes 600 zl. Jiří Vyhliď byl r. 1738 nucen pro špatné hospodářství k rozkazu milostivé vrchnosti dáti grunt Václavu Vyhliďovi; r. 1743 hospodařil tu Martin Klejzar.

Zádušní chalupa a pole

Zádušní chalupa (č. 53), v níž byla první škola, stávala pod starým hřbitovem v místě, kde jsou nyní koleje vlečné dráhy, bývalo v těchto místech několik chaloupek.

R. 1749 prodal zádušní chalupu Jan Pavel Šrajser Josefu Kovář; zápis o tom ve farní kronice zní: „Povolení tímto se dává od chrámu Páně farního líbeznického sv. Martina biskupa, by Josef Kovář, na ten čas v hospodě dolejší (Tišnovský) v Líbeznících šenkýř, Janu Pavlovi Šrajserovi, truhláři a respektive švagru svému, který po svém nebožtíkovu otci Janu Jiřím Šrajserovi mnohá léta v chalupě zádušní témuž chrámu Páně líbeznickému patřící pod roční ourok v užívání byl a na ni v správě, jakož i nového stavení a zahrádek vzdělaní dle úkazu knih zádušních 277 zl. vynaložil; na tuž jmenovanou starou školu vynaložených (část) 170 zl. (poněvadž od ostatního vynaloženého quantum z ohledu přátelstva dobrovolně upouští) náležitě splatiti a od sv. Havla běžícího roku 1749 se všemi vlastnostmi jejími k slušnému užívání dle skládání ročního ouroku k záduší succediovati a postoupiti mohl.

(Pokračování příště.)

AD

OBEČNÍ KNIHOVNA

EQUITARE, ARCUM TENDERE, VERITATEM DICERE

(jezdit na koni, napínat luk a mluvit pravdu)

To je motto, jež stojí v čele knihy s názvem *Africká farma*, která byla u nás první vydána v roce 1949. Již v roce 1934 vyšlo *Sedm fantastických příběhů* od stejné autorky.

Ano, mluvíme zde o dánské spisovatelce Karen Blixenové, rodným jménem Karen Christenze Dinesen, narozené 17. dubna 1885 v Rungstedlundu a píšící také pod pseudonymy Isaac Dinesen, Osceola a Pierre Andrezel. Pocházela z vyšších statkářko-aristokratických kruhů. Po maturitě na kodaňské výtvarnické škole Blixenová v letech 1903–1906 studovala na dánské Královské akademii umění, chtěla se stát profesionální malířkou. Ve 28 letech se provdala za svého švédského bratrance, barona Brora von Blixena-Fineckeého. Aby unikla ze svazného měšťanského prostředí, rozhodla se společně se svým mužem opustit Dánsko a vybudovat si svou existenci jinde. Roku 1913 si proto v bývalé Britské východní Africe koupili farmu Ngong nedaleko Nairobi. Na rozloze 30 hektarů pěstovali kávu, ale vzhledem ke dvoutisícové nadmořské výšce se pěstování nedařilo. Roku 1921 se manžel vrátil do Dánska a podal žádost o rozvod. Blixenová přesto dál pokračovala v péči o farmu, přes 11 let ji vedla sama – přestála roky sucha a neúrodu, roku 1923 požár pražírny i přestřelku na farmě. Události roku 1931 ji však zasáhly nejvíce. Dne 14. května 1931 se zřítilo letadlo s Denyssem Finchem Hattem na palubě, životní láskou Blixenové. V tom samém roce došlo k rapidnímu poklesu ceny kávy na světovém trhu, což přivedlo farmu Karen Coffe k bankrotu. Blixenová rozprodala svůj majetek a statky, neústupně vyjednávala s britskou koloniální správou, aby její zaměstnanci mohli najít nový domov, a po 18 letech prakticky bez prostředků navždy opustila Afriku. V rodném Rungstedlundu severně od Kodaně žila po zbytek života.

Karen Blixenová vydala svou první knihu poměrně velice pozdě; bylo jí už téměř 50 let, když se na knižním trhu roku 1934 v USA objevilo *Sedm fantastických příběhů*. Teprve o rok později vyšly i v autorčině rodném Dánsku v jejím vlastním překladu. Roku 1937 vydala autobiografický román *Africká farma / Vzpomínky na Afriku*, který je velmi

odlišný od její ostatní tvorby a díky kterému se okamžitě zařadila po bok Ernesta Hemingwaye jako strůjce afrického mýtu – tak vábně, divoce a čarovně byla Afrika líčena zřídka kdy. Afrika se díky ní stala symbolem svobody, harmonie přírody a kultury, duše a krajiny. Přestože autorka Afriku idealizuje, byla si také dobře vědoma stínu, který na tento „ztracený ráj“ dopadá – vykořisťování a prodej Keňanů britskými koloniálními pány, vypuzování kmenů ze starých kmenových oblastí a hromadné vybití zvířat evropskými lovci.

Úspěch prvních dvou knih ji zbavil existenčních starostí, tvorba ji však ve spojitosti s onemocněním stála mnoho sil, proto další díla přicházela s delšími přestávkami.

Roku 1942 vyšly *Zimní pohádky*, které bývají označovány za Blixenové „nejskandinávější“ knihu, protože polovina povídek sbírky se odehrává v Dánsku a hraje zde důležitou roli severská historie a mytologie. Roku 1944 vydává pod pseudonymem Pierre Andrezel dobrodružný román *Cesty odplaty*. Roku 1957 vyšly *Poslední příběhy*, které obsahují několik výrazně filozoficky založených povídek a zabývají se mimo jiné uměním, otázkami identity a víry. Roku 1958 vyšly *Anekdoty osudu*, které znamenaly celosvětový úspěch. Roku 1960 publikovala další vzpomínky na Afriku v knize *Stíny v trávě*. Posmrtně pak byly vydány *Příběhy z pozůstatosti*.

František Fröhlich ve svém doslovu v knize Karen Blixenové *Babetina hostina* vydané Mladou frontou v roce 1971 píše: „Jakou pravdu o člověku Karen Blixenová sděluje, nebo lépe, na jaké otázky odpovídá? Je to ta otázka nejzákladnější, otázka lidské

identity: kdo jsem já, kdo jsou lidé, jak se staví k životu, k osudu, připouštět si pravdu o sobě, jakou skutečnou hodnotu má to, co sami pokládají za lež, za zradu – či naopak za lásku, poezii, vznešenost, opravdovost, štěstí? Jaká je skutečná hodnota lidských činů a gest? Jsme opravdu loutky, jež hrají nějakou bohy či jinými lidmi určenou roli, kterou buď přijímají, nebo proti které se bouří? To nejpodstatnější na nich je, že podobné otázky si jistě každý z nás může položit i sám o svém vlastním životě, když ho ve vzácných chvílích upřímnosti napadnou tolik plodné pochybnosti o sobě samém. Půvabné příběhy Karen Blixenové jsou právě v takových chvílích četbou, po které může sáhnout.“

Novela *Babetina hostina* byla zfilmována dánským režisérem Gabrielem Axelem, který za tento snímek dostal v roce 1988 Oscara za nejlepší zahraniční film.

Následuje slavnější film *Vzpomínky na Afriku* z roku 1985 režimovaný Sidneyem Pollackem a oceněný sedmi Oscary. Úžasná Meryl Streepová, okouzující Klaus Maria Brandauer a charizmatičtý Robert Redford. Dům, kde kdysi žila Karen Blixenová, v Keni stále stojí, ale slouží jako vládní oázová. Filmaři si tak našli farmu nedaleko, pojmenovanou Karen.

Film byl kdysi plánován jako projekt pro Gretu Garbo. V různých dobách se film pokoušeli natočit Orson Welles, David Lean či Nicolas Roeg.

Karen Blixenová zemřela 7. září 1962 v Rungstedlundu ve věku 77 let.

/zdroje: Wikipedia, skandinavskydum.cz, internet/

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

7. 11. 1811 narozen český spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek Karel Jaromír Erben – *Kytice z pověstí národních, České pohádky*

8. 11. 1900 narozena americká spisovatelka Margaret Mitchell – *Jih proti Severu I., Jih proti Severu II.*

13. 11. 1850 narozen skotský prozaik, esejista a básník Robert Louis Stevenson – *Klub sebevrahů, Ostrov pokladů, Podivný případ Dr. Jekylla a pana Hyda*

16. 11. 1810 narozen český básník Karel Hynek Mácha – *Máj, Marinka, Cikáni*

30. 11. 1835 narozen americký novinář, spisovatel a humorista Mark Twain – *Dobrodružství Huckleberryho Finna, Milionová bankovka a další příběhy, Yankee z Connecticutu na dvoře krále Artuše*

Statek Líbeznice

MÍSTO PRO CELOU RODINU

DOMÁCÍ BISTRO

po-pá 8–21 hodin
sobota 9–21 hodin
neděle 9–16 hodin

tel.: 724 323 231
@stateklíbeznice
www.stateklíbeznice.cz

ŘEMESLNÁ PEKÁRNA

pondělí až pátek
7:30–17 hodin

@pekarna_libe
www.nasetoustarna.cz

SMYSLUPLNÉ HRAČKY

pondělí až pátek
9–16 hodin

@mamiee.cz
www.mamiee.cz

PORADENSTVÍ

pondělí až pátek
po tel. domluvě
602 302 907

@beecam solutions.cz
www.beecam.cz
www.fpk.karnolt.cz

KARNOLT & PARTNERS
FINANČNÍ PORADENSKÁ KANCELÁŘ

Družstevní 32, 250 65 Líbeznice

CUKRÁRNA ČAKOVICE

**DORTY • MINIDEZERTY
CHLEBÍČKY • OBLOŽENÉ MÍSY**

H & H
CUKRÁRNA
HÁJEK HÁJKOVÁ
SINCE 2010

PŘÍJEM OBJEDNÁVEK NA VÁNOČNÍ SVÁTKY A SILVESTŘ.
PRODEJ CUKROVÍ, VAJEČNÉHO LIKÉRU A VÁNOČEK DOMÁCÍ VÝROBY.

Vedle prodejny LIDL ul. Schoellerova, Praha 9 | www.cukrarna-hajek-hajkova.cz | tel: 602 650 626

VELETRH LÍBEZNICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ A VOLNÉHO ČASU 2022

v sobotu 26. února 2022 od 14:00, Hala Na Chrupavce

To nejlepší, co nabízejí Líbeznice ve vzdělávání a volnočasových aktivitách pro všechny věkové kategorie.

**WORKSHOPY A PREZENTACE VZDĚLÁVÁNÍ
A VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT V LÍBEZNICÍCH**

**PŘEDNÁŠKY ZAJÍMAVÝCH HOSTŮ NA AKTUÁLNÍ TÉMATA.
DALŠÍ AKTIVITY PRO DĚTI A DOSPĚLÉ.
PRO DĚTI ZAJIŠTĚNO I HLÍDÁNÍ.**

*Program bude postupně doplňován a zveřejňován
na webu obce a školy i Facebooku obce a školy.*

HLEDÁ SE HOSPODYNĚ

- Péče o dítě - chlapec 5 let.
- Činnosti spojené se zajištěním chodu domácnosti.
 - Úklid domu.
 - Vaření pro 3-4 osoby.
 - Nákupy a drobné pochůzky.
- Požadujeme nekuřačku nekonfliktní povahy s vysokými hygienickými návyky.
- ŘP skupiny B výhodou.
- Plný úvazek dle dohody.
- Zajímavé finanční ohodnocení.

Živopisy zasílejte na hospodyne@ayfoto.com

NOVINKY V JEDUEDU!

Kroužky NEBOJME SE UMĚNÍ

pro děti ve věku 7-12let

ÚTERY 17:00 Libeznice začínáme 7.12.2021

ART

Probudte zájem o umění, které je součástí našeho života a obohacuje nás o krásu a hloubku. Děti se seznámí s výtvarnými technikami a procesy tvoření. Budou rozvíjet svoji kreativitu a fantazii.

Kroužek TVOŘIVÉ DÍLNY - NETRADIČNÍ VÝTVARNÉ TECHIKY

pro děti ve věku 5-7 let

ÚTERY 17:00 Libeznice začínáme 7.12.2021

Kroužek podporuje dětskou tvořivost a fantazii. Děti si budou mít možnost vyzkoušet různé výtvarné a kreativní techniky.

Více na jeduedu.webooker.eu/

www.jeduedu.cz
| e-mail: info@jeduedu.cz
| Facebook: [@jeduedu](https://www.facebook.com/jeduedu)

KONTAKTNÍ MÍSTO PRO SENIORY TULIPÁN
V LÍBEZNICÍCH VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

ODPOLEDNE PLNÉ
KOSMETICKÉHO HÝČKÁNÍ
V PONDĚLÍ 6. 12. 2021
OD 14H DO 19H
MĚLNICKÁ 275, LÍBEZNICE
(VOHOD VEDLE POŠTY)
JSTE SRDEČNĚ ZVANI NA KOSMETICKOU
PÉČI, KÁVU, ČAJ, ČI JEN TAK SI
POPOVÍDAT

KOSMETICKÁ PÉČE A
OBČERSTVENÍ JE ZDARMA

www.NADPRAHOUEU
602657235

Stonožka Libeznice s týmem Libeznický koloběh
všechny srdečně zvou na

VÁNOČNÍ večerní BĚH

Pátek
10. 12. 2021
Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Libeznice

★ **Závod v běhu na trati 5 km**

Prezence: 18:15–18:45
Start: 19:00
Startovné: 100 Kč

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY: želvovka a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickýkolobeh.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Libeznice.
Za podporu dále děkujeme firmám:
NIDO Group s.r.o.,
Česká masna
a Barvy laky Janů.

VĚNUJTE ZDRAVÍ SOBĚ I SVÝM NEJBLIŽŠÍM

15 let na trhu

- 100% přírodní
- Redukce stresu
- Podpora cévního systému
- Více energie a výkonnosti
- Lepší spalování tuků
- Zvýšení mentální kapacity
- Kognitivní funkce

OBJEDNEJTE ZDE:
www.jakozamlada.cz

Vývoj a výroba v ČR
Od českých lékařů
a vědců z AV ČR

Cena 3.335 Kč vč. DPH
(balení obsahuje 120 tablet
- kúra na 2 měsíce)

Kontakt: Petr Tichý | Zlonínská 581, Libeznice | tel.: 603 441 484

MALÝ PIVOVAR VELKÁ RADOST

Nově otevřený rodinný
pivovar s restaurací
ve Zdibech

Zdibský pivovar

U Továrny 1, 250 66 Zdiby
telefon: 731 912 161
tereza@zdibskypivovar.cz
www.zdibskypivovar.cz

PO-PÁ 16:00-23:00
SO 12:00-23:00
NE 12:00-22:00

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na tradiční akci

ANDĚLSKÁ CESTA

Sobota
11. 12. 2021
Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

**Soutěž pro rodiny
s dětmi na trase 2 km**

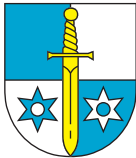
Registrace: 16:00–16:30 (start po registraci)
Startovné: 150 Kč za rodinu

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY:
baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ:
www.libeznickýkolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.
Za podporu dále děkujeme firmám:
NIDO Group s. r. o., Česká masna a Barvy laky Janů.

ZŠ a ZUŠ Líbeznice

**Vás srdečně zve
na 10. vánoční Líbeznění
22. 12. 2021
od 18 hodin v sále ZUŠ**

Kalendář akcí pro rok 2021 a 2022

2021

28. 11. Vánoční trhy
v 17.30 zpívání koled
v 17.45 rozsvícení vánočního stromku
v 18.00 adventní koncert –
sopranistka Lucie Kaňková
a Talichovo kvarteto v kostele sv. Martina

4. 12. Zahajovací ples

24. 12. Vánoční sousedské setkání

2022

8. 1. Líbeznický ples

19. 2. Spolkový ples

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

KALENDÁŘ AKCÍ ZUŠ 2021 a 2022

2021

8. 12. 2021 Mikulášský koncert, 18:30 hodin
15. 12. 2021 Vánoční taneční akademie, 18:30 hodin
16. 12. 2021 Koncert žáků Štěpána Camfrly,
18:00 hodin
22. 12. 2021 Vánoční Líbeznění, 18:00 hodin

2022

26. 1. 2022 Koncert žáků ZUŠ, 18:30 hodin

Akce se konají v uměleckém sále ZUŠ.
Konání všech akcí je podřízeno epidemiologickým
opatřením, prosíme, sledujte aktuality na
www.zuslibeznice.cz